

„Hálát adunk Istennek, hogy a miénk voltál, hogy a miénk vagy, mert mindnyájan a jó Istennek élünk, és aki hazatér az Úrhoz, a családban marad.”

(Szt. Jeromos)

Petrovics Ibolya, Barnabás, Hilda, Adél, Ilona és József mind a maguk, mind a rokonság nevében mély fájdalomtól megtörten, de a jószágos Isten szent akaratában megnyugodva, szomorú szívvel tudatják, hogy a legjószágosabb és legönfeláldozóbb lelkű édesanya, testvér és rokon,

ÖZV. PETROVICS JÓZSEFNÉ

szül. MIKLÓS TERÉZIA

1966. május hó 19-én, 21 óra 10 perckor, keresztény türelemmel viselt, rövid szenvedés után, a betegek szentségével megerősítve, 69 éves korában, jószágos lelkét visszaadta Teremtőjének.

Felejthetetlen drága halottunkat folyó hó 21-én, délután 4 órakor, a Fájdalmas Szűzről nevezett temető kápolnájából, a róm. kat. egyház szertartása szerint, helyezzük örök nyugalomra.

Lelkiüdvéért az engesztelő szentmise-áldozatot folyó hó 23-án, reggel 8 órakor, a Főszékes-egyházban mutattatjuk be az Egek Urának.

Eger, 1966. május 20-án.

Az irgalmas Isten adjon nemes lelkének örök nyugodalmat!

Áldott legyen drága emléke!